

Sygn. akt I C 1834/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Marta Pietrukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. K. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko A. L.

o zapłatę

postanawia:

pozew odrzucić.

sygn. akt **I C 1834/15**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie złożonym w dniu 9.10.2015 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego A. L. kwoty 17.681,46 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu. Wniosła też o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie wywiodła, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty dochodzonej pozvem na podstawie umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 12.08.2009 r., przy czym na kwotę 17.681,46 zł policzyła 10.073,28 zł tytułem niespłaconego kapitału i 7.608,18 zł skapitalizowanych odsetek. Naprowadziła w pozwie, iż w oparciu o wskazaną umowę kredytu wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny, zaopatrzone następnie w sądową klauzulę wykonalności i na podstawie takiego tytułu wykonawczego prowadzone było przeciwko pozwanemu bezskuteczne postępowanie egzekucyjne.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, postanowieniem z dnia 29.10.2015 r., sygn. akt VI Nc-e 1962531/15, stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego - S. Rejonowemu w K. (k. 4v. akt).

Pozwany A. L., prawidłowo wezwany, nie stawił się na rozprawę i nie zajął w sprawie pisemnego stanowiska.

Ustalono:

Strona powodowa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. prowadzi działalność inwestycyjną mającą na celu między innymi osiągnięcie przychodów z lokat netto Funduszu i osiągnięcie zysku ze sprzedaży lokat.

(dowód: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (...) 908 na k. 63 akt, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (...) 908 na k. 28 akt, odpis KRS z 27.01.2015 r., nr (...) na k. 43 - 45 akt, odpis KRS z 17.12.2014 r., nr (...) na k. 46 - 59 akt, odpis KRS z 9.01.2015 r., nr (...) na k. 34 akt, odpis KRS z 9.01.2015 r., nr (...) na k. 35 akt, odpis KRS z

24.03.2014 r., nr (...) na k. 36 akt, odpis KRS z 24.03.2014 r., nr (...) na k. 37 akt i kserokopia postanowienia sądowego na k. 30 akt)

W dniu 12.08.2009 r. pozwany A. L. zawarł z (...) S.A. w W. (poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) S.A. w W.) umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) w wysokości 24.751,59 zł, którego ostateczną spłatę przewidziano do dnia 3.08.2019 r.

(dowód: kserokopia umowy kredytu restrukturyzacyjnego z 12.08.2009 r. na k. 20 – 23 akt, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego z wykazem zaległości pozwanego na k. 17 – 19 akt, kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego z 1.09.2011 r. na k. 25 akt, kserokopia postanowienia sądowego na k. 30 akt i kserokopia wyciągu z decyzji (...) na k. 31 - 33 akt)

W związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu restrukturyzacyjnego (...) S.A. w W. z dniem 12.05.2011 r. rozwiązał z pozwanym umowę kredytu nr (...) z dnia 12.08.2009 r., co skutkowało natychmiastową wymagalnością całego niespłaconego kredytu wraz z należnościami ubocznymi, to jest łącznie kwoty 25.341,67 zł, na którą składały się: kwota 22.945, 73 zł tytułem niespłaconej należności kapitałowej, kwota 2.221,94 zł tytułem naliczonych odsetek umownych i kwota 174,00 zł tytułem prowizji i opłat.

(dowód: zaświadczenie banku na k. 24 akt i kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego z 1.09.2011 r. na k. 25 akt)

Na podstawie umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) S.A. w W. wydał w dniu 1.09.2011 r. przeciwko A. L. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), zaopatrzony następnie w dniu 21.02.2012 r. w sądową klauzulę wykonalności.

(dowód: kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego z 1.09.2011 r. na k. 25 akt, kserokopia postanowienia sądowego z 21.02.2012 r. na k. 26 akt, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego z wykazem zaległości pozwanego na k. 17 – 19 akt)

W dniu 8.10.2014 r. (...) Bank (...) S.A. w W. przeniósł na (...) spółka z o.o. spółka komandytowa wierzytelność (...) S.A. w W. wobec pozwanego. Następnie, w dniu 24.10.2014 r. (...) spółka z o.o. spółka komandytowa przedmiotową wierzytelność scedowała na powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W..

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego z wykazem zaległości pozwanego na k. 17 – 19 akt, umowa świadczenia w miejsce wykonania na k. 38 akt – akt, notarialny na k. 39 – 42 akt i zawiadomienie o cesji na k. 60 – 61 akt)

Pismami z dnia 4.11.2014 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawiadomiła pozwanego o przelewie wierzytelności i wezwała go do zapłaty.

(dowód: - zawiadomienie i wezwanie na k. 60 i 61 akt)

Sąd zważył:

Wstępnie stwierdzić należy, że przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie wykluczał możliwości stwierdzenia przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Tytuł wykonawczy, t.j. bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony sądową klauzulą wykonalności, powstał w dniu 21.02.2012 r., pozew zaś złożony został dopiero w dniu 9.10.2015 r. Zważyć w tym kontekście trzeba, że strona powodowa nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów na okoliczność mającej być prowadzonej później egzekucji sądowej w oparciu o rzeczony tytuł (zob. np.: wyrok SN z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04 - Lex nr 284135 i wyrok SN z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03 - OSNC 2005/4/58). Niemniej jednak, zarzut przedawnienia nie został ostatecznie przez pozwanego podniesiony i dalsze rozważania w tej kwestii tracą swoje znaczenie.

Jednakże kwestia istnienia, wspomnianego wyżej, bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 1.09.2011 r., nr (...), wydanego na podstawie umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 12.08.2009 r., zaopatrzonego następnie w dniu 21.02.2012 r. w sądową klauzulę wykonalności, miała jeszcze inną, równie zasadniczą asocjację. Otóż, ustalone wyżej okoliczności związane z istnieniem tytułu wykonawczego należało wziąć z urzędu pod rozwagę w kontekście ewentualnej konieczności odrzucenia pozwu (art. 202 k.p.c). Odrzucenie pozwu stanowi odmowę udzielenia sądowej ochrony prawnej zawartemu w pozwie roszczeniu powoda bez zajęcia merytorycznego stanowiska co do zasadności tego roszczenia w świetle norm prawa materialnego. Uzasadnione jest pierwotnym brakiem przesłanki procesowej, tj. jej istnieniem już w chwili wytoczenia powództwa. Po myśli art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuci pozew, gdy o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona. Kwestia ta jest związana z powagą rzeczy osądzonej przewidzianą treścią art. 366 k.p.c. (res iudicata). Przyjmuje się, że zawarte w art. 366 pojęcie "strony" oznacza nie tylko strony w znaczeniu procesowym (tj. strony oznaczone w komparycji orzeczenia), ale i strony w znaczeniu materialnoprawnym (także następców prawnych). Stanowisko takie wyraził m. in. Sąd Apelacyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 5 marca 2013 r., VI ACa 1233/12 (Lex nr 1316320). W rezultacie przyjmuje się, że tam, gdzie występuje tzw. rozszerzona prawomocność materialna orzeczeń (art. 365 k.p.c.), zachodzi jednocześnie powaga rzeczy osądzonej (zob. m.in. uchwała SN z dnia 19 grudnia 2003 r., III CZP 95/03 - OSNC 2005/2/25). W realiach niniejszej sprawy i przy zważeniu powyższego, należało uznać, że zachodzi negatywna, pierwotna przesłanka procesowa odrzucenia pozwu w postaci powagi rzeczy osądzonej (istnienie tytułu wykonawczego obejmującego to samo roszczenie, pomiędzy tymi samymi stronami). Analogiczne stanowisko – przy nieco innym stanie faktycznym - można znaleźć w postanowieniu Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2014 r., III Cz 991/14 (Lex nr 1784330).

Bacząc na powyższe, uznać ostatecznie należało, że nie zachodziła ani potrzeba, ani nawet możliwość merytorycznej oceny zasadności zgłoszonego przez stronę powodową roszczenia. Zgłoszone przez powoda roszczenie uzyskało już bowiem ochronę prawną i cel dla którego wytoczone zostało obecnie powództwo został już wcześniej zrealizowany (powód na innej drodze uzyskał tytuł egzekucyjny i dla ewentualnego prowadzenia egzekucji przez następcę prawnego pierwotnego wierzyciela wystarczy rozważenie postępowanie przewidzianego dyspozycją art. 788 k.p.c.). Wydanie zatem wyroku stało się nie tylko zbędne, ale wręcz niedopuszczalne.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane motywy

– po myśli art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. – orzeczono jak w sentencji.